

Gyakorlat 4

32B-3

Egy R ellenállású, r sugarú kör alakú huzalhurok a B homogén mágneses erőtér irányára merőleges felületen fekszik. A hurkot gyorsan, t idő alatt 180° -kal átfordítjuk. Számítsuk ki, hogy mekkora átlagos \mathcal{E} feszültség indukálódott ezalatt a hurokban és mekkora töltés haladt át ezalatt a vezető hurkon.

Megoldás:

Ha egy vezető hurok által határolt felületen a mágneses térerősség Φ_B fluxusa változik ennek hatására a vezetőhurokban $\mathcal{E}(t)$ elektromotoros erő jelenik meg, azaz feszültség indukálódik (Faraday indukációs törvénye). Ha a fluxusváltozás Δt idő alatt $\Delta \Phi_B$ akkor az átlagos feszültség:

$$\langle \mathcal{E} \rangle = -\frac{\Delta \Phi_B}{\Delta t} \quad (1)$$

A negatív előjel megfelel Lenz törvényének. A feladatban ennek az elektromotoros erőnek csak a nagysága érdekes. Az eredeti és az átfordítás utáni fluxus

$$\Phi(t=0) = \int_A \mathbf{B} d\mathbf{A} |_{t=0} = B A = B r^2 \pi \quad (2)$$

$$\Phi(t=\Delta t) = \int_A \mathbf{B} d\mathbf{A} |_{t=\Delta t} = -B r^2 \pi \quad (3)$$

A teljes fluxusváltozás nagysága tehát eredeti fluxus kétszerese, így

$$\langle \mathcal{E} \rangle = -\frac{2 B r^2 \pi}{\Delta t} \quad (4)$$

Az R ellenállású hurkon áthaladó töltés nagysága pedig

$$\Delta Q = \langle I \rangle \Delta t = \frac{\langle \mathcal{E} \rangle}{R} \cdot \Delta t = \frac{2 B r^2 \pi}{R} \quad (5)$$

32A-25

Egy 10 V-os telepet 5 Ω -os ellenállással és 10 H induktivitású tekerccsel kötünk sorba, és megvárjuk, amíg az áramerősség állandósul. Számítsuk ki ekkor a) a telep által leadott teljesítményt; b) az ellenállás által disszipált teljesítményt; c) a tekercsben disszipált teljesítményt; d) a tekercs mágneses erőterében tárolt energiát.

Megoldás:

A stacionárius állapot beállása után a tekercsen nincs indukált feszültség, ezért az áramerősség és a telep által leadott teljesítmény csak az ellenállástól függ, továbbá az ellenálláson disszipált teljesítmény megegyezik a telep által leadott teljesítménnyel:

$$I = \frac{U}{R} = 2 \text{ A} \quad (6)$$

$$P_{telep} = P_R = I^2 \cdot R = 20 \text{ W} \quad (7)$$

A tekercsben mágneses terében tárolt energia

$$W_L = \frac{1}{2} L I^2 = 20 \text{ W} \quad (8)$$

32C-33

Egy 30 cm átmérőjű 2 Ω ellenállású vezető karika asztal lapján fekszik, ahol a Föld mágneses terének fluxussűrűsége 48 μT és iránya 65° -os szöget zár be a vízszintessel. Számítsuk ki, mekkora töltés halad át a karika valamely pontján, ha azt hirtelen 180° -kal átfordítjuk.

Megoldás:

A feladat analóg a **32B-3** feladattal. Most $R = 2 \Omega$, $r = 0,15 \text{ m}$, és $B = 4,8 \cdot 10^{-5} \text{ T}$. Az egyetlen különbség, hogy a mágneses tér és a vezető hurok síkja nem merőlegesek, ezért a fluxusban megjelenik a köztük levő szög koszinusza:

$$\langle \mathcal{E} \rangle = -\frac{\Delta \Phi_B}{\Delta t} \quad (9)$$

$$\Phi(t=0) = \int_A \mathbf{B} d\mathbf{A} |_{t=0} = B A \sin 65^\circ = B r^2 \pi \cos 65^\circ \quad (10)$$

$$\Phi(t=\Delta t) = \int_A \mathbf{B} d\mathbf{A} |_{t=\Delta t} = -B r^2 \pi \cos 65^\circ \quad (11)$$

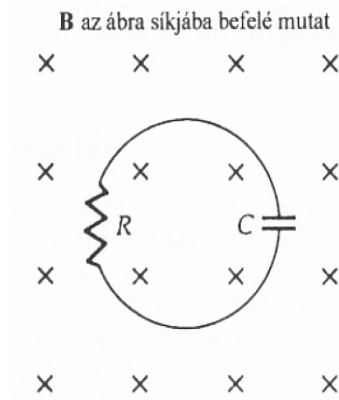
$$\langle \mathcal{E} \rangle = -\frac{2 B r^2 \pi \cos 65^\circ}{\Delta t} \quad (12)$$

$$\Delta Q = \langle I \rangle \Delta t = \frac{\langle \mathcal{E} \rangle}{R} \cdot \Delta t = \frac{2 B r^2 \pi \sin 65^\circ}{R} \quad (13)$$

$$= \frac{2 \cdot 4,8 \cdot 10^{-5} \cdot 0,3^2 \cdot \pi \cdot \cos 65^\circ}{2} = \underline{\underline{1,434 \cdot 10^{-6} \text{ C}}} \quad (14)$$

32C-35

A 1 ábrán vázolt áramkör homogén, időben egyenletesen csökkenő fluxussűrűségű mágneses erőterben helyezkedik el. $dB/dt = -k$, ahol k pozitív állandó. Az áramkör egy a sugarú hurok, melyben egy R ellenállás és egy C kapacitású kondenzátor van (az utóbbi lemezei az ábra szerinti módon helyezkednek el). a) Mekkora a kondenzátor maximális Q töltése? b) A kondenzátor melyik lemezének nagyobb a potenciálja? c) Elemezzük, hogy milyen erők okozzák a töltések szétválását.

Megoldás:

A körben indukált feszültség nagyságát a fluxusváltozás sebességéből kapjuk meg

$$\mathcal{E} = -\frac{d\Phi}{dt} = -\frac{dB a^2 \pi}{dt} = k a^2 \pi \quad (15)$$

Ez állandó. Az állandó feszültségre kapcsolt kondenzátor töltése exponenciálisan közelelti a maximális töltést, aminek elérése után a kondenzátor feszültsége és az indukált feszültség azonos nagyságú és ellentétes irányú, vagyis a maximális töltés a $C \cdot \mathcal{E} = Q_{max}$ egyenletből számítható ki. Innen

$$Q_{max} = C k a^2 \pi \quad (16)$$

Az indukált elektromos tér önmagukban záródó erővonalai a mágneses tér megváltozására merőleges síkú körök. Irányukat a balkéz-szabály alapján lehet meghatározni: mivel az indukcióvektor $d\mathbf{B}$ megváltozása a lap síkjából kifelé mutat az \mathbf{E} erővonalak az óramutató járásával megegyező irányba mutatnak, ezért a pozitív töltések a kondenzátor felső lapján gyűlnek össze. A töltések szétválását a mágneses indukciófluxus változása okozza.

33B-4

Egy 25 cm hosszú, sűrűn tekercselt, 600 menetű szolenoidon 30 mA erősségű áram folyik át. Számítsuk ki H és B nagyságát a szolenoid középpontjában (a) ha a szolenoid légmagos és (b) ha a szolenoid magja 45 Permalloyból készült, melynek szuszceptibilitása a maximális telítési értéknek háromnegyede.

Megoldás:

A szolenoid középpontjában

$$H = \frac{I \cdot N}{\ell} \quad (17)$$

$$B = \mu \frac{I \cdot N}{\ell} \quad (\mu = \mu_r \cdot \mu_o) \quad (18)$$

Mivel H képletében nem szerepel a permeabilitás az ugyanakkora lesz légmagos és vas-magos tekercsre. Légmagos tekercsre $\mu_r^{(1)} = 1$. A HN könyv 33-1 táblázatából a 45 Permalloy mágneses szuszceptibilitása $\xi = 25000$, ennek 3/4-ével ($\xi = 18750$) kell számolni a feladatban, vagyis $\mu_r^{(2)} = 1 + \xi = 18751$. Ezekkel az adatokkal

$$H^{(1)} = H^{(2)} = \frac{3 \cdot 10^{-2} \cdot 600}{0,25} = 72 \frac{A}{m}$$

$$B^{(1)} = \mu_o \cdot H = 9.048 \cdot 10^{-5} \frac{Vs}{m^2}$$

$$B^{(2)} = \mu_o \mu_r \cdot H = 1.697 \frac{Vs}{m^2}$$

33B-8

Egy 50 cm kerületű toroid tekercs 1000 menetű és rajta 200 mA erősségű áram halad át. A vasmag olyan anyagból készült, amelynek telítési szuszceptibilitása 3000. (a) Számítsuk ki a B mágneses indukcióvektort a magban, ha anyaga 85%-ig telítődött. (b) Számítsuk ki a H mágneses térerősséget a tekercs belsejében. (c) Számítsuk ki B azon részét, amely csak tekercsben folyó áramtól ered.

Megoldás:

Sűrűn tekercselt toroidra hasonló képletek adhatóak meg, mint szolenoidra, csak a tekercs hossza helyett a szolenoid középvonalának hosszát kell megadni. Behelyettesítve

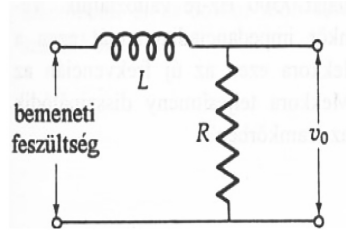
$$H = \frac{I \cdot N}{2 \pi r} = \frac{0,2 \cdot 1000}{2 \pi \cdot 0,5} = 63.662 \frac{A}{m}$$

$$B = \mu_r \mu_o \cdot H = 1.257 \cdot 10^{-6} \cdot (3000 \cdot 0,85 + 1) \cdot 63.662 = 0,204 T$$

$$B_{lev} = \mu_o \cdot H = 1.257 \cdot 10^{-6} \cdot 63.662 = 8.000 \cdot 10^{-5} T$$

34C-43

Tekintsük a 1 ábrán látható áramkört. A bemenő feszültség időben (nem szükségszerűen szinuszosan) változik. Mutassuk meg, hogy a v_{ki} kimenő feszültség közelítőleg arányos a bemenő feszültség idő szerinti integráljával, ha az R ellenállás az induktív reaktanciánál sokkal kisebb (mindazon frekvenciák esetében, amelyek a bemenő jelben jelen vannak).

Megoldás:

A v_{ki} kimenő feszültség az R ellenálláson eső $I \cdot R$ feszültség. Kirchoff huroktörvénye szerint

$$U_{be} = L \frac{dI}{dt} + I \cdot R \quad (19)$$

$$\frac{dI}{dt} + I \cdot \frac{R}{L} - \frac{U_{be}}{L} = 0 \quad (20)$$

Ha $R \ll \omega L$ minden ω -ra, akkor a második tag közelítőleg 0, tehát az egyenlet leegyszerűsödik

$$\frac{dI}{dt} \approx \frac{U_{be}}{L} \quad (21)$$

Ennek megoldása

$$I(t) = \int U_{be} dt \quad (22)$$

Tehát a kimenő feszültség közelítőleg valóban arányos a bemenő feszültség idő szerinti integráljával.

$$v_{ki} = I(t) \cdot R = R \cdot \int U_{be} dt \quad (23)$$